

at de ikke uden tvungne ville have dermed at bestille og da neppe bryde sig om at gjøre det paa en ordentlig Maade. — Jeg omtalte før, at det var en meget vigtig Omstændighed ved en Skat, om Opkrævningen er saa billig som mulig. Hermed kan jeg rimeligviis blive hurtig færdig, thi det er Noget, som Fleertallet ogsaa indrømmer, at Opkrævningen er dyr. Der fordres 100,000 Rd. til at opkræve Skatten, og det er, naar man tænker sig Skatten sat til 1 pCt., en Ottendedeel af hele Beløbet, hvilket Udvalgets Fleertal meget rigtigt kalder et uheldigt Forhold. Nu har man imidlertid meent at kunne raade Bod derpaa, Nogle paa een, Andre paa en anden Maade. Der er nogle af Medlemmerne, der have meent at kunne raade Bod derpaa ved at nedsætte de 100,000 Rd. til det Halve. Jeg maa tilstaae, at jeg finder, at det er en meget uheldig Maade, hvorpaa de ærede Medlemmer ville raade Bod derpaa, og jeg maa sige hvorfor; fordi jeg troer, at man, naar der fremlægges et heelt sammenhængende System, handler urigtigt, naar man tager Ansvar for dette System bort fra de Folk, der fremlægge det, og paatager sig selv Ansvar, fordi man rokker en af de Piller, som for dem ere Grundpiller i deres System; men en Grundpille i dette System er netop, at man har en saa stor Sum som 100,000 Rd. til Raadighed for derigjennem at kunne skaffe sig de Skattecommissairer, man anseer det for nødvendigt at have. Jeg siger altsaa, jeg kan ikke indsee, at det er rigtigt handlet af de ærede Medlemmer, der saaledes foreslaae udendvidere at nedsætte dette Beløb til det Halve; men hvorledes mene egentlig Bærerne af Systemet, at man kunde bære sig ad? De mene, at man kunde gaae frem paa den Maade, at, hvis man f. Ex. 2 Mar itræk kun vil have en Skat af 1 Procent, kan ligne paa een Gang efter eet Mars Indtægt for 2 Mar, og derved mener man, at man kommer ned til, og det gjør man ganske vist, at Omkostningerne kun ere en Sertendedeel af Skattens Beløb, som altsaa er et Forhold, der ikke synes uantageligt. Jeg maa tilstaae, at jeg finder, at det er et særdeles godt valgt Udtryk af det ærede Fleertal, thi der kan jo

disputeres om, hvad der er antageligt, og hvad der ikke er det, men jeg siger, at det staaer for mig aldeles bestemt, at det ikke er noget heldigt Forhold, selv om vi komme saa langt ned, at Opkrævningsomkostningerne kun ere en Sertendedeel af Skattens Beløb. Hvad er det, mine Herrer, vi idelig og idelig indvende imod de Skatter, der opkræves af vor Toldetat? Det er, at Opkrævningen af Toldindtægterne er dyr. Man indrømmer, at Toldbeskatningen har en Mængde gode Egenskaber ved Siden af, at den har andre mindre gode; men man er Alle enige om ved enhver Leilighed at fremhæve, at Opkrævningen er dyr. Ja, mine Herrer, have De virkelig seet, hvor dyr den er, have De gjort Dem det klart? Vi have paa det sidste Statsregnskab en Indtægt af Told, som udgjør over 9 Millioner, og dette Beløb har efter Statsregnskabet kostet at opkræve henved 800,000 Rd. Hvor meget er det? Det er midt imellem en Ottendedeel og en Sertendedeel, og dette ansees for et meget uheldigt Forhold. Selv om man altsaa gaar ned til en Sertendedeel — jeg skal ikke disputere, om det kan kaldes ikke uantageligt — saa paastaer jeg til det Yderste, at dette Forhold ingenlunde er heldigt. Der er imidlertid en anden Grund, som for mig er endnu væsentligere, hvorfor jeg er derimod, og det er, fordi man derved efter min inderste Overbeviisning fuldstændigt hæver den eneste Fordeel, der saa ivrig søges og haabes opnaaet ved Fleertallets System, det eneste Fortrin, hvorfor man idelig og idelig har raabt paa, at vi endelig skulde gaae over til Procentsystemet, nemlig, at man derved fik en Mulighed for at ramme de enkelte Skatteydere eens. Dette er, mine Herrer, aldeles umuligt, naar man skal opkræve to Mars Skat efter de Indtægter, som ere faldne i det ene Mar alene; thi man vil kun ramme de Skatteydere lige, som i de to paa hinanden følgende Mar have haft samme Indtægt. Vi vide jo imidlertid Allesammen, at Indtægterne kun aldeles undtagelsesviis ere af den Art. Der er ikke det Mindste i veien for, at vi f. Ex. tænke os to Grosserere, som begge i Gjennemsnit have omtrent den samme Indtægt; den ene handler med Korn og den anden med Manufacturvarer. Nu kan det jo